

HÉ GOEDEMORGEN, HOE GAAT HET?

TRAILER

Close-up van een rug, van een grote tatoeage: *exploitation* in zwierige krulletters, omringd door een paar kraaien.

Cut.

Close-up van een andere tatoeage met hetzelfde woord, een ander lettertype, hoekiger, de outline niet opgevuld, daarachter een zon die opkomt boven een rivier.

Volgende close-up:

Uitbuiting houdt de wereld bij elkaar, dat staat op een been, van boven naar beneden, een gespieerd maar slank been van meer dan een meter lang.

Om de zin cirkelen een paar bijen. Bijen die de mens van honing voorzien en daar hard voor werken. De koningin in hun midden.

Het been is van Juno, maar de tattoo blijkt fake te zijn, er verschijnt een washand in beeld, die veegt de woorden weg.

Close-up van Juno's echte tattoos. Het zijn er tien. Een vlinder, om precies te zijn een dagpauwoog, drie herten, het woord *euphoria* met vier kleine vlinders eromheen. Een danseres in een golvende jurk, een opengeklapte gothicparaplu van zwart kant. Een rozenpatroon voor een raster van doornen, boven op de rechterschouder.

Dolce vita op het rechterbovenbeen. Sierlijke krulletters met daaronder een ster die uit puntjes bestaat.

Nice. Waarom dolce vita?

Dolce vita is wat we allemaal willen,
tegelijktijd kijken we erop neer.
Alleen te bereiken door andermans dood en
ellende.

Haha true!

Ze sliep al een tijdje niet meer.

En als ze toch een keer sliep, dan droomde ze over domme dingen, over hondjes die met z'n honderden tegelijk haar appartement binnenvielen en woedend liepen te keffen. Al snel veranderde ze zelf in een beest, ze maakte haar huis niet meer schoon. 's Nachts was het beest klaarwakker, maar niet bijster actief.

Ze lag op een yogamatje op de grond, een paar lukrake buikspieroefeningen, dat was alles. Eigenlijk lag ze het grootste deel van de tijd naar het plafond te staren. Naar het ornament van sierstuc, een paar concentrische cirkels waar bloemen op zaten. De bloemen waren zo vaak overgeschilderd dat ze op planeten leken. Ze cirkelden in hun banen, dag en nacht. Het was fijn om naar de planeten te kijken en verder aan weinig te denken.

Soms kon Juno de motor van het zorgbed in Jupiters kamer horen brommen, dan wist ze dat hij nog wakker was, dat hij het hoofdeinde verstelde. Hij moest het doorhebben als ze naar de wc ging of naar de keuken om een glaasje water te halen. Maar Jupiter stelde nooit vragen en wat had ze ook moeten antwoorden?

Ik kan niet meer slapen, omdat het me allemaal te veel wordt. Iets in die trant. Dat was ten eerste niet waar en ten tweede nergens een verklaring voor.

Soms pakte ze haar telefoon en opende Instagram. Haar tijdlijn bekeek ze niet eens, die was meestal saai. Liever meteen naar de direct messages. Een fonkelende, stuiterende nieuwsgierigheid. Had ze weer een berichtje van iemand die ze niet kende? Het woord VERZOEKEN was in dat geval dikgedrukt en blauw.

Dat woord was bijna iedere nacht dikgedrukt en blauw.

Hi schoonheid / Dag knappie / Hi zonnestraaltje, alles goed?

De mannen die haar berichten stuurden, hadden namen als Jimmy Taylor₃₅₄ of Marcus DeBuonaventura. Ze hadden namen als Phil Gibson₁₉₇₃. William__Smith en Dr. Antonio Alessandro. Bruinverbrande types voor zeiljachten, witte mannen met grijs haar, een honkbalpetje en een driedagenbaard.

Een gelaarsde cowboy die voor een ranch poseerde. Een us Army General strak in het pak. Een weduwnaar met twee kinderen, ze bakten pancakes in een luxueuze keuken.

In werkelijkheid zaten veel jongere mannen in een internetcafé ergens ver weg sentimentele leugens te typen op een computer of telefoon. Juno had er ooit een documentaire over gezien op YouTube, zoiets werd *lovescamming* genoemd. Het scheen vrij lucratief te zijn. Met een nepprofiel stuurden ze berichten naar oudere, ogenschijnlijk alleenstaande vrouwen.

Ik zag je profielfoto en was meteen helemaal ondersteboven van jou.

Vervolgens probeerden de lovescammers een relatie aan te knopen.

Goedemorgen liefste.

Wat heb je gegeten vandaag? Pas goed op jezelf.

I love you.

Stickers met rode rozen. Stickers met koffiekopjes waar LOVE op stond.

Beelden van een jonge man die een boek over psychologische manipulatie zat te lezen.

Ik mis je zo. Ik droom ervan mijn leven met je te delen.

Op een gegeven moment vroegen de lovescammers de vrouwen om geld.

Ik ben op zakenreis en heb een ongeluk gehad, nu zit ik hier in de gevangenis en kan niet bij mijn bankrekening, kun jij me anders even helpen?

Juno vond het schokkend en fascinerend tegelijk hoeveel vrouwen er waren die zoiets geloofden. Die in de documentaire openhartig vertelden over de bedragen die ze uiteindelijk via Western Union naar verre landen hadden overgemaakt.

Nu hadden ze haar dus ook in het vizier, uitgerekend zij, Juno Isabella Flock. Juno, de vrouw van Jupiter, maar daar wisten de lovescammers niets van. Onverstoorbaar lieten ze het bericht-verzoeken regenen. En Juno antwoordde graag.

In de duistere, fonkelende euforie van de slapeloosheid, ver na middernacht, vanuit haar kamer met de planeten aan het plafond.

Hi mooie vrouw.

Hi.

Hoe gaat het, hoe is het weer daar bij jou?

Met mij gaat het fantastisch, met jou?

Het is hier 45 graden, m'n hersenen smelten
zowat.

Waar ben jij zoal mee bezig?

Ik werk bij een bouwbedrijf, ARCO, maar ik ben ook financieel adviseur.
En jij?

Ik ben mijn valken aan het voeren, ik heb er drie, 20.000 dollar per stuk. Ze heten Leo, Bubbo en Lucas.

Wow, dat klinkt interessant!

Witte man van middelbare leeftijd, grijs haar, korte broek, staand onder een palmboom.

Witte man, grijs haar, leunend tegen een cabrio.

Gebroonsde witte man, knuffelend met een witte, pluizige hond.

Californisch zeiltype, marinier met grijze slapen en een gestolen identiteit.

Kom maar bij Juno. Ze wil met jullie spelen.

Hi, met mij alles goed, met jou?

Ik woon in Duitsland, een land met gigantische zeehondenbassins in de dierentuinen.

Wat ik aan het doen ben? Lig lekker in bad met een drankje erbij, net als iedereen in Duitsland.

Ik rook bankbiljetten, ooit geprobeerd?

Getrouwd? Nope, ik heb drie bedienden, twee mannen en een vrouw, we schelden elkaar de huid vol en drinken ondertussen een krat bier leeg.

En jij?

Een tijdje geloofden de lovescammers simpelweg alles wat ze zei.

In het begin was het leuk: liegen tegen een of andere kerel midden in de nacht.

Ze stak haar hand uit: kom.

Het was grappig op een gemene manier.

Soms aarzelden ze.

Are you serious?

smiley

Hoe ze misgrepen, onzeker werden.

Hoe iets hun wereld in knalde, brokstukken van Juno Isabella Flock, die geen bankbiljetten rookte, maar in een kamer naast Jupiter woonde, dezelfde Jupiter die 's nachts in een zorgbed lag. Het bed leek op een echt ziekenhuisbed, alleen zat er plakfolie op dat houtfineer moest voorstellen. Overdag zat Jupiter in een rolstoel. De rolstoel was metallic rood, Jupiter had hem destijds zelf uitgezocht. Inmiddels zaten er wat krassen in de lak.

Iedere ochtend moest hij uit bed en in de rolstoel, dat duurde vijf minuten. Met zijn benen vooruit schoof Jupiter naar de rand van het bed om vervolgens eerst de ene en daarna de andere bil in de zitting te laten zakken, terwijl hij zichzelf met zijn handen op de armleuningen ondersteunde.

Je hoeft alleen maar even de aarde op te tillen, zei hij ooit, zo moeilijk is het niet.

Misschien hadden de mannen die haar berichten stuurden het verdiend zo makkelijk in Juno's val te trappen. Zoals de vrouwen die ze bedrogen in hun bullshit traptten.

Wilde ze wraak nemen voor die vrouwen? Niet echt.

Ze kon 's nachts niet meer slapen, dat was alles.

De lovescammers in hun opkomende economieën wisten helemaal niets van haar, anders zouden ze haar waarschijnlijk geen bericht hebben gestuurd. Zij die 's nachts wakker lag en naar het plafond staarde.

Hé mooie vrouw, wat doe je in het dagelijks leven?

Juno antwoordde snel en efficiënt. Hoe het met haar ging en wat ze deed. Dat ze twee keer getrouwd was geweest en zich nu verveelde met een internist.

Dat ze vechthonden fokte.

Dat ze van honden hield – wacht, dat was ook echt zo.

Op een gegeven moment merkte ze dat er kleine waarheden in haar leugens begonnen te sluipen. Iets wat klopte. Juno was eerder verbaasd dan verontrust. Soms voelde het goed om de waarheid te vertellen.

Dag schoonheid!

Hoe is het weer bij jou?

Het is hier grijs en koud, november, geen goede maand.

Gisteren heb ik een film gekeken, Melancholia, ken je die? Er knalt een planeet tegen de aarde aan, het loopt niet goed af. De film gaat over twee zussen, Claire en Justine. Op een gegeven moment zegt Justine dat het goed is dat de wereld vergaat en Claire is verbijsterd.

Hoe kun je nou zo koud zijn, Justine? We gaan allemaal dood hè en jij vindt dat wel best?

Of als Claire erachter komt dat ze John niet kan vertrouwen. John is Claires man, een

hobbyastronoom. John zegt dat Melancholia aan de aarde voorbij zal trekken, dat ze niet bang hoeft te zijn. John heeft het mis, de planeet keert om, komt terug. Claires paniek, Justines kalmte vlak voordat de planeet inslaat, Claire die in de tuin haar zoontje dicht tegen zich aan drukt.

Melancholia, is dat geen mooie naam voor een verdwaalde planeet? Ik luister vaak naar de soundtrack als ik aan het wandelen ben. Soms denk ik net als Justine, zo'n botsing met een planeet of komeet is zo slecht nog niet.

De lovescammer zei niets terug.

John geeft Claire een draadlus die ze in de tuin voor Melancholia kan houden. Overdag hangt Melancholia in de heldere lucht als een grote maan. Door de lus bezien wordt de planeet steeds kleiner en Claire denkt: die trekt zich terug in het heelal, ze is blij. Maar nog geen dag later is Melancholia veel groter dan de lus. Melancholia kwam terug.

Hoe de vogels uit de lucht vallen. Hagel klettert op de grond, het gras siddert. Dreiging uit de ruimte maakt me altijd extra verdrietig, omdat de dimensies zoveel groter zijn.

Het bericht bleef ongelezen.

Hé, laat eens iets van je horen?
Het is fijn om je dit allemaal te vertellen.

Het bericht bleef ongelezen.

Hé goedemorgen, hoe gaat het?

De lovescammer zei niets meer terug.

Prima. Op naar de volgende.

Ik hou van romantische films die geen happy end hebben. Open water bijvoorbeeld, heb je die gezien? Een stel drijft in het water, ze hadden een duiktripje geboekt en zaten met een hele groep mensen aan boord, maar de bemanning telt verkeerd en de boot vaart terug zonder hen op te pikken.

Ze drijven in de Stille Oceaan, hij wordt aangevallen door een haai. Zij moet sterk zijn, moet hem troosten, maar hij sterft in haar armen. Ze haalt nog een laatste keer adem, gaat kopje-onder en komt nooit meer boven.

Ik heb dat altijd een genadeloos consequent liefdesverhaal gevonden. Hoe ze alleen elkaar hebben, zich aan elkaar vastklampen, elkaar dragen. Hij houdt haar boven water zodat ze kan slapen en precies dan komt de haai.

Ik hou van die onverbiddelijkheid en dat de film niets mooier maakt dan het is. Daardoor wordt het ook pas echt een romantische film.

Terwijl ze dit typte, werd de scammer steeds irrelevanter, al deed hij nog wel een poging om aan te haken.

Ja, liefste, ware liefde is iets geweldigs!
rood hartje

Ik vind het altijd mooi als ware liefde zich pas
in de dood volledig openbaart.

Zeg zulke dingen toch niet, alsjeblieft, liefste!

Dit zijn juist de dingen die ik wil zeggen.
Het is de dood die ons uiteindelijk samen-
brengt.
Ik ben blij dat ik dit met je kan delen
trouwens.

Bitch.

De gesprekken eindigden altijd zo.

De scammers reageerden vroeg of laat niet meer en deze werd agressief. Juno kon het hem niet eens kwalijk nemen. Als ze eerlijk was, hadden haar eigen berichten ook een passief-agressieve ondertoon.

Af en toe leek het alsof het de oprechtste versie van haarzelf was.

In de chatgesprekken was ze misschien wel de echte Juno.